

POSTANOWIENIE

Dnia 20 lutego 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Dziergawka

w sprawie przeciwko **K.B.**
oskarżonemu o czyn z art. 244 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu,
w dniu 20 lutego 2025 r.,
wniosku Sądu Rejonowego w Elblągu
z dnia 29 stycznia 2025 r., sygn. akt VIII K 909/24,
o przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu,
z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości,
na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł :

przekazać sprawę Sądu Rejonowego w Elblągu, sygn. akt VIII K 909/24, do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Braniewie.

[WB]

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Elblągu postanowieniem z dnia 29 stycznia 2025 r., sygn. akt VIII K 909/24, zwrócił się do Sądu Najwyższego o przekazanie sprawy oskarżonego K.B., innemu sądowi równorzędnemu z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości. Uzasadniając swój wniosek wskazał, że oskarżony kwestionuje treść wyroku, który zapadł w Sądzie Rejonowym w Elblągu, nadto świadkami oskarżenia są sędzia i pracownik tego sądu, a materiał dowodowy mają rozpoznawać sędziowie właśnie Sądu Rejonowego w Elblągu.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Wniosek Sądu Rejonowego w Elblągu zasługuje na uwzględnienie.

Określona w art. 37 k.p.k. instytucja stanowi wyjątek od zasady rozpoznania sprawy przez sąd miejscowo właściwy, zatem jej zastosowanie powinno mieć miejsce jedynie wówczas, gdy przemawiają za tym szczególne względy, związane z dobrem wymiaru sprawiedliwości. Jednym z nich jest autorytet wymiaru sprawiedliwości, dla kształtowania którego należy unikać sytuacji, w których rozpoznanie danej sprawy przez sąd wiązałoby się z ograniczeniem swobody orzekania lub mogłoby – w odczuciu społecznym – prowadzić do uzasadnionego przekonania o braku warunków do bezstronnego rozpoznania sprawy (zob. postanowienie SN z dnia 18 lutego 2021 r., IV KO 4/21).

Przenosząc powyższe rozważania na grunt przedmiotowej sprawy, uznać należy, że przytoczone we wniosku sądu *meriti* argumenty, wskazują, że zachodzi tego rodzaju okoliczność pozwalająca na przyjęcie, że dobro wymiaru sprawiedliwości wymaga przekazania przedmiotowej sprawy do jej rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu. Z utrwalonego w tym zakresie orzecznictwa w sposób jednoznaczny wynika bowiem, że jeżeli stroną procesu jest sędzia, pracownik sądu lub inna osoba, która ma ciągły bliski zawodowy, a także osobisty kontakt z sędziami - ten sąd nie powinien orzekać w sprawie. Stanowi to przejaw dbałości o dobro wymiaru sprawiedliwości (zob. postanowienie SN z dnia 23 sierpnia 2023 r., V KO 68/23).

Bez wątplenia okoliczności, na które we wniosku powołuje się Sąd Rejonowy w Elblągu uzasadniają przekazanie przedmiotowej sprawy innemu sądowi równorzędnemu. W sprawie o sygn. akt VIII K 909/24, podważana jest treść wyroku, który zapadł w Sądzie Rejonowym w Elblągu w sprawie o sygn. akt VIII K 913/22, świadkami oskarżenia są sędzia oraz pracownik tego sądu. Ponadto materiał dowodowy zgromadzony w sprawie o sygn. akt VIII K 909/24 będzie oceniany przez sędziów Sądu Rejonowego w Elblągu. Zatem sędziowie tego sądu zobowiązani byłiby do oceny prawidłowości procedowania przez sędziego tego samego sądu, który wydał wyrok w sprawie o sygn. akt VIII K 913/22.

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy postanowił przekazać sprawę do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu, jednocześnie czyniąc zastrzeżenie, że decyzja powyższa podyktowana jest troską o dobro wymiaru sprawiedliwości, albowiem okoliczności tej sprawy, w sytuacji gdyby rozpoznawał ją sąd właściwy, mogłyby w odczuciu społecznym wywołać wątpliwości co do obiektywności i rzetelności prowadzonego postępowania (zob. postanowienie SN z dnia 15 listopada 2023 r., V KO 102/23).

Uwzględniając powyżej wskazane okoliczności uznano, że zaistniała podstawa określona w art. 37 k.p.k. do przekazania przedmiotowej sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu, tj. Sądowi Rejonowemu w Braniewie, położonemu w odległości stosunkowo bliskiej od sądu miejscowo właściwego.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji postanowienia.

[WB]

r.g.